

ZBYLO JEN TICHO

Jaké je milovat jednostranně...

Beata Šašová

© 2026 Beata Šašová

ISBN (EPUB): 978-80-11-08231-4

ISBN (PDF): 978-80-11-08230-7

Vydání: první

Vydavatelka: Beata Šašová

Ilustrátorka obálky: Barbora Belatková

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této elektronické knihy nesmí být reprodukována, ukládána do vyhledávacích systémů nebo šířena bez písemného svolení autorky.

Jednotvárnost

Koukám se na oblaka,
když slunce zhasíná,
vnímám ten povědomý pocit,
všímám si plamenů hořících v mém srdci,
dívám se, jak plamínek plápolá,
hoří, dohořívá, mizí,
vzpomíná na to jaké byly zítřky,
čeká, kdy ten pocit zmizí,
vadí mu to nutkání, že mu něco chybí,
hledá jméno, o kterém nic neví, slýchá
věci, které ho nezajímají,
žije život pro něj nudný,
nezdá se mu ten styl snadný,
vtírá se mu do mysli pocit chladný,
hladný po něčem lepším,
po cíli hlubším,
jenže nenachází nic,
pocity se nemění,
pro city místo není,
z pocitů má souznění znění všech
různých emocí, bohužel ne těch dobrých,
spíše těch do kostí rýpavých,
lábivých myšlenek neznalých,

tuze nezralých,
ostrých jako trny růže,
silnějších než povrch kamenné kůže,
stejně a neměnné,
a přesto k ustoupení němé,
hluché a neustupující s velkou lící,
se kterou se líčí,
nikomu se nezavděčí,
každému se znelíbí svým neustávajícím pohrdáním,
nezastupitelným váháním,
krve zmáhání,
snaží se lidi zdeptat,
nenamáhají se jich na nic zeptat,
nepotřebují nic znát,
akorát se tě snaží zmást,
zastrašit a znervóznit,
zahnat do kouta, vůbec ničeho se nebojí,
stále jde jen o to stejné,
ačkoliv se to nezdá zřejmé,
ve skutečnosti je to samozřejmé.

Sebedůvěra

Hledám odpověď,
snažím se potlačit povzdech,
chystám se na západ,
putuji do světa,
pokouším se působit klidně,
ale zároveň vlídně,
podvědomě cítím, jak otáčí se planeta,
mám pocit, že nad námi trčí kometa,
hlásím se k myšlenkám,
že musím jít kupředu, ačkoliv
nemusím být vždycky vepředu,
nejdůležitější je být ve střehu,
nenechat se polapit bez dechu,
nebýt to ptáče, co potají hvízdá si v dálkách,
nedovolit si být na vážkách,
potopit se těsně pod záda,
vědomě vědět, co situace si žádá,
hledat to správné, ne snadné,
lehce dokonané, vždycky předvídané,
prosté, naprosto stejně jako ti druzí,
nedovolit si být duševně chudí,
navždy nešťastní,
svým cílům málo platní,

ke štěstí málo zdatní,
pokusit se věnovat píli tomu,
co nebaví nás pouze chvíli,
snažit se přiblížit cíli,
nevzdávat se bez boje,
zastražit se svým nestabilním postojem.

Echo ticha

Ten pocit je definován,
ale nikoliv povinován,
slyším ten zvuk, jak narušuje ticho,
slyším v ozvěně echo,
zdá se mi, že věci nemají význam,
někdy nejsou znát,
zbývá jen prázdno,
tuším, že dostanu se na dno,
říká se to snadno,
že nesmíš se bát,
jak ale může se to stát,
je to těžší než může se zdát,
ještě náročnější nedávat to znát,
že tě pohlcuje nicota, nic se neděje
a ty nevíš kam,
netušíš, jak rozeznat klam,
přemítáš, zda jde překonat žal,
nic necítíš, žádná emoce tě neskolí,
nebolí a zároveň nevíš, proč tě to tísní,
dokonce se to ani nemírní,
nevíš, co tvá hlava smýšlí,
proč nerozeznáš vlastní emoce,
ochablost mysli tě dobíhá,
připadá ti, že dobývá,

zlost tiše usíná,
nejspíš zhasíná,
pomalu umírá,
cit zažít ti znemožňuje,
bezmoc může být jako množina,
místo, ve kterém prázdnota se rozpíná,
někdo možná tě proklíná,
jenže k tobě počet jejich slov nedoléhá,
vnímáš jen nicotu, víš, že přibírá,
napíná se jako smrt,
láme kosti na padrt,
hledá někoho, kdo by padl,
prudce chřadl, na dno spadl.

Sebepřijetí

Smůla na paty se lepí,
oči pláčou, zatímco ruce zábnou,
z našich duší zbydou pouze střepy,
bez zabrán po nás šlapou,
proudem snaží se nás strhnout,
pokoušíme se uniknout,
oni na nás zapomenout,
jak jen ze dna máme se zvednout,
když oni touží se s naším smutkem střetnout?
Kdo vlastně jsou „oni“?
Dá se říct, že všichni,
o kterých nechceme mluvit,
lidé, okolnosti, chmury,
nic, s čím chceme se pojit,
nechceme být zmíněnými „oni“,
jenže jak zabránit tomu,
abychom náhodou nebyli my těmi,
kteří nás samotné nejvíce trápí?
Co pokud jsme to my,
kdo nás nejvíce souží,
úpěnlivě soudí?
Je možné, že nikdo nevšímá
si našich chyb tolik jako my samotní?

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Zbylo jen ticho.***

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.